

og Væsen er aldeles forskjelligt fra Regjeringsens Forslag i 1869, hvorved der blev bevilget den Gave, som jeg før nævnte, samt at der til det foreslaaede aarlige Tilskud er knyttet den Betingelse, at Udførselstolden af Produkter, der udføres fra St. Croix i samme Tid, bortfalder. Det vil jo let ses, at dersom dette Forslag vedtages, og dersom Kolonialraadet gaar ind paa at afskaffe Udførselstolden, som nu indbringer det 38,372 vest. Daler, saa skaber det efter vor Opfordring et Deficit paa Budgettet, som nu ikke eksisterer. Dette er forekommet Udvalget i høi Grad betænkeligt, thi naar de 3 eller 4 Aar, for hvilke Lovforslaget foreslaar at yde dem dette Tilskud, ere forløbne, saa vil St. Croix staa med et Deficit paa sit Budget, og Kolonialraadet vil da være i den Nødvendighed paany at maatte indføre den Told, som det har afflasket. Da dette nu imidlertid ikke selv har ønsket at afskaffe Tolden, men dette Deficit vil være fremkaldt ved en Opfordring fra Moderlandets Side, saa vil ogsaa Moderlandet befindes i den Nødvendighed at dække Deficitet i Fremtiden. Dette betragter Udvalget som uundgaaligt. Noget Eignende gjælder naturligvis ogsaa de Udlaan, som her foreslaas. Lovforslaget gaar ud paa, at denne Sum, 250,000 vest. Daler, skal forrentes med 4½ pCt. aarlig, samt at Den efter 3 Aars Forløb skal begynde at afbetale den, saaledes at den er afbetalt om 10 Aar. Den skal altsaa afbetales med 10 pCt. aarlig, hvorved St. Croix altsaa vil komme til at svare 25,000 vest. Daler om Aaret, og naar dertil kommer de 25,000 vest. Daler, som Tilskuddet herfra udgjør, saa vil Den St. Croix om 3. à 4. Aar befindes sig overfor den Forpligtelse at skulle betale et aarligt Afdrag af 25,000 vest. Daler og at dække et Deficit i sit Budget af i det Mindste andre 25,000 vest. Daler, og det vil altsaa kunne blive meget trykkende for St. Croix, hvis Finansier netop holde Pigevægt. Udvalget har saaledes ment, at St. Croix vilde handle temmelig lefsindigt ved at gaa ind paa et saadant Tilbud. Vil

man imidlertid herfra yde Verne en saadan Hjælp, saa bør den dog i al Fald ydes paa en saadan Maade, som er overensstemmende med de Grundsaetninger, som ere vedtagne hos os, og med vore Forestillinger i det Hele taget. Hvis altsaa dette Forslag skulde blive vedtaget, saa burde dog vistnok Moderlandets lovgivende Forsamling have noget Indseende med, hvorledes de paagjældende Summer skulde anvendes, thi det vilde ikke stemme med vor Anskuelse, at et saadant Laan til en langt lavere Rente end den, der betales i Almindelighed, udelukkende skulde tilstaaes de større Grundeiere. Der er vistnok Trang, ogsaa andre Steder paa Den til at faa Laan paa billige Billaar, og det vil neppe være ganske forsvarligt, om man herfra begunstiger den ene Samfundsklasse for den anden. Jeg skal ikke opholde mig ved alle de Indvendinger, som kunne gjøres mod denne Foranstaltning fra et almindeligt og statsøkonomisk Standpunkt, men overlade dette til andre Medlemmer af Udvalget eller ialtfald oppehi, om der fremkommer noget Forsvar for denne Foranstaltning. Endelig har Udvalget undersøgt, om der virkelig var tilstrækkelig Anledning til, end sige paatrængende Nødvendighed for, at Moderlandet yder St. Croix en Pengeunderstøttelse af den Art, som her er foreslaaet, og det er da kommet til det Resultat, at der ikke foreligger nogen saadan Nødvendighed. Hvor meget man end principmæssigt kunde være mod at gribe ind i Den St. Croix finansielle Forhold, er dog Udvalget tilbøieligt til, at antage, at man vilde være villig til at yde en Hjælp, naar Trangen dertil virkelig var godtgjort, og det dernæst var godtgjort, at Trangen var aldeles usøfslydt, eller at der fra Dens Side var gjort Alt, hvad der kunde gjøres. Der foreligger nu efter Udvalgets Opfattelse Intet, der viser, at dette er Tilfældet. Jeg har allerede nævnt, at der ikke ses at være nogen væsentlig Nedgang i Produktionen og Skatteevnen. Imidlertid anføres der i de Aktstykker, hvormed Regjeringen